

HET KAASKENSWATER

Ons lid L.J.M. Butot zond mij een drietal knipsels (Zierikzeesche Nieuwsbode 29.VI.1978; Ver. Milieuhygiene Zeeland vol. 5 nr. 3 juli '78; Natuur en Milieu '78 nr. 9 pg. 26) betreffende de besluitvorming in de gemeenteraad van Zierikzee inzake het bestemmingsplan Kaaskenswater. Aan deze knipsels en enkele andere informatiebronnen ontleen ik het volgende.

Voor het gebied geldt een bestemmingsplan uit 1963, waarin op grote schaal woningbouw is voorzien. Dit plan bevredigde niet meer, o.m. omdat de bouwpercelen nu te groot worden geacht (waardoor de woningen te duur zouden worden; er worden stichtingskosten van drie tot vier ton genoemd en het woord villawijk is gevallen). Derhalve werd een nieuw bestemmingsplan opgesteld, waarin de waarde van het Kaaskenswater volledig wordt onderschreven. Desondanks houdt ook dit tweede plan een reële bedreiging van het Kaaskenswater in, reden waarom o.m. door natuurbeschermers de nodige bezwaarschriften zijn ingediend. De wetenschappelijke waarde van het Kaaskenswater werd door de heer Butot reeds uiteengezet in het CB van april '78 pg. 754-758. Sindsdien is de wetenschappelijke waarde nog in zeer belangrijke mate toegenomen, doordat intussen gebleken is dat de slakjes welke geacht werden tot één soort te behoren, Ventrosia stagnorum, in werkelijkheid tot twee soorten behoren. **EEN DAARVAN IS VOORALSNOG UITSLUITEND VAN HET KAASKENSWATER LEVEND BEKEND!** Wel zijn elders enkele lege schelpen gevonden, doch er is nog geen enkel bewijs dat de soort ook elders nog leeft. Zolang dit bewijs ontbreekt, blijft het Kaaskenswater dus werkelijk uniek. Een en ander is zo nieuw dat er nog niet over gepubliceerd is.

Tot zover is alles dik in orde. Dat kan helaas niet gezegd worden van de besluitvorming in de gemeenteraad van Zierikzee inzake het tweede bestemmingsplan. Uit de knipsels blijkt hoe het gemeentebestuur, enkele raadsleden uitgezonderd, weigert om de bezwaarschriften ook maar enigszins serieus te nemen. Geen afweging van de ingebrachte bezwaren tegen mogelijke andere belangen; geen poging om een redelijke tussenoplossing te vinden. Niets van dit alles, slechts pogingen om de indieners van de bezwaarschriften verdacht te maken, of de aangevoerde argumenten belachelijk. Een blessemlezing uit de knipsels:

- Wat de bezwaarschriften betreft gaf hij (de spreker in de raad; red.) toe, dat er mensen zijn die altijd bezwaren maken.
- Het is treurig dat mensen, die van heinde en ver komen, dit doen (bezwaarschriften indienen; red.), maar het is nog treuriger dat mensen, die gebedeld hebben om een stukje grond in Kaaskenswater, dit nu anderen niet gunnen. Ik vind dat pijnlijk en op een laag niveau.
- Als daar aan het eind van de Miereweg een bijzondere mier gevonden wordt, kunnen we daar ook niet meer bouwen.
- Het is geen zinnig argument, wanneer niet bewezen is dat het niet verder leeft wanneer daar huizen komen.
- Ik heb ook het idee dat de bezwaren wat overtrokken zijn.

Einde van de citaten. Wie er een steekhoudend argument tussen vindt, mag het zeggen. Waarom over een hypothetische nier gepraat als het over een echte slak gaat? Waarom over een hypothetisch bewijs als het om een reële kans gaat? Met evenveel recht kan men zijn kind niet tegen polio laten inenten omdat het bewijs dat het de ziekte zal krijgen niet is geloofd! Zoiets zou nu met recht echt treurig zijn. Maar goed, het hebben van ideeën is vrij. Zo ziet U maar weer.

Klap op de vuurpijl is, dat de gemeente besloten heeft nu in arren moede toch het eerste, verouderde bestemmingsplan naar te gaan uitvoeren, zij het dat er via een deelbestemmingsplan wat meer gelegenheid voor sociale woningbouw zal komen. Maar niet genoeg om de bezwaren van de fractie van de PvdA tegen dit besluit te ondervangen. Duidelijk blijkt dat de gemeente slechts één doel had: zo snel mogelijk bouwen. Wat er gebouwd wordt is kennelijk óók al niet van veel belang. Het mag waar zijn dat de behoefte aan bouwgrond daarbij doorslaggevend was, maar het is wel erg moeilijk bij dit alles niet steeds te denken aan dat ene sleutelzinnetje uit het krantenverslag van de betreffende gemeenteraadsvergadering: "Niet kunnen bouwen nu, betekent dat het bouwrijp maken van het Kaaskenswater voorlopig geen rendement zal opleveren en dat is een dure zaak." Kennelijk is er, al dan niet op basis van het eerste bestemmingsplan, al zo een en ander in dit bouwrijp maken gestopt. Dé manier om je zin door te zetten.

Formeel hebben de bezwaarschriften slechts betrekking op het tweede bestemmingsplan, zodat de gemeente formeel aan de bezwaarschriften tegemoet is gekomen door van dat bestemmingsplan af te zien. Een beroep op de kroon lijkt derhalve weinig zinvol. Het eerste bestemmingsplan, waarop de bezwaarschriften inhoudelijk evenzeer, doch formeel geen enkele betrekking hebben, dateert van vóór de wet op de ruimtelijke ordening. Misschien dat een en ander de minister van CRM aanleiding geeft om na te gaan of er redenen en mogelijkheden zijn om alsnog in te grijpen. Dit te meer, omdat onder de indieners van de bezwaarschriften óók de rijksoverheid vertegenwoordigd is, in de persoon van de natuurbeschermingsconsulent van de provincie Zeeland, een functionaris van CRM, die tot taak heeft de lagere overheden van advies te dienen in zaken die ook het algemeen belang raken.

PS. In Zierikzee zal men ook wel niet veel begrip kunnen opbrengen voor mensen die van heinde en verre bezwaar maken tegen de commerciële uitroeiing van walvissen.

A. Verduin